

ОЛІМПІЙСЬКА ОСВІТА В СВІТОВОМУ КОНТЕКСТІ

Яків Щербашин

Національний університет фізичного виховання і спорту України

Анотація. *Яків Щербашин.* Олімпійська освіта в світовому контексті // Актуальні проблеми фізичної культури і спорту. – 2014. – №30 (2). – С. 78-83. **Мета:** удосконалення процесу гуманізації навчально-виховного процесу школярів за допомогою впровадження олімпійської освіти. **Методи досліджень:** аналіз літературних джерел, інформації мережі Інтернет, синтез та узагальнення. **Результати:** досліджено теоретико-методичні засади функціонування олімпійської освіти на сучасному етапі, охарактеризовано місце олімпійської освіти в освітньо-виховному процесі підростаючого покоління, узагальнено досвід з впровадження сучасних освітньо-виховних програм з олімпійської освіти, узагальнено фактори, що впливають на ефективність реалізації олімпійської освіти. **Висновки.** На сучасному етапі розвитку суспільства, з огляду на необхідність підвищення виховного потенціалу в загальноосвітніх навчальних закладах, олімпійська освіта може бути як педагогічна технологія, ефективна виховна система гуманістичної спрямованості, що сприяє формуванню гармонічно розвинутої особистості школяра. Ефективність впровадження олімпійської освіти на сучасному етапі багато в чому обумовлена вирішенням комплексу завдань в наступних основних напрямках: методичному, організаційному, науковому, матеріально-технічному тощо.

Ключові слова. Олімпійська освіта, освітньо-виховний процес, школярі.

Постановка проблеми. Аналіз останніх досліджень і публікацій

На етапі корінних перетворень в Україні, які торкнулись соціально-економічної, політичної, культурної, освітньої та інших сфер громадського життя, виникає необхідність не тільки гуманізації відносин у поновленому суспільстві, а й вирішення проблеми морально-духовного становлення підростаючого покоління. В системі освіти особлива увага звертається на пошук і розробку нових ефективних виховних та освітніх технологій і педагогічних систем, що забезпечують формування й розвиток у підростаючого покоління, у першу чергу духовних якостей як домінуючих, що мають вирішальне значення в розвитку системи цінностей людини [13].

Одним із шляхів реалізації такого підходу в освітньо-виховному процесі підростаючого покоління є використання олімпійської освіти [3, 9, 10, 14, 15].

Незважаючи на те що в світі олімпійській освіті приділяється значна увага як зі сторони Міжнародного олімпійського комітету (МОК), Міжнародної олімпійської академії (МОА), національних олімпійських академій (НОА), центрів олімпійських досліджень та освіти й інших організацій, на жаль, єдиного підходу до визначення її сутності ще не вироблено. У зв'язку з цим актуальним є уточнення теоретико-методичних засад олімпійської освіти та вивчення міжнародного досвіду впровадження.

Зв'язок із науковими програмами або практичними завданнями

Дослідження виконано в рамках теми 0111U001714 «Історичні, організаційно-методичні й правові засади реалізації олімпійської освіти України», що розробляється відповідно до замовлення МОН України № 1241 від 28.10.11 р.

Мета досліджень – удосконалення процесу гуманізації навчально-виховного процесу школярів за допомогою впровадження олімпійської освіти.

Методи, організація досліджень: аналіз літературних джерел, інформації мережі Інтернет, синтез та узагальнення даних.

Результати досліджень та їх обговорення

Олімпійська освіта на сучасному етапі затвердилась як особливий соціальний інститут [10], характерним для якого є наявність мети, завдань, функцій.

Метою олімпійської освіти, на думку фахівців [4, 8], є створення умов для формування у дітей та підлітків комплексу якостей, поглядів, переконань, які забезпечують всебічний гармонійний розвиток особистості в межах виховної системи «Олімпійська педагогіка».

В. Контаністов [6] вважає, що метою спеціальноорганізованого педагогічного процесу, спрямованого на привертання уваги підростаючого покоління до загальнолюдських ідеалів і цінностей олімпізму й олімпійського руху, є гармонійний розвиток людини на основі поєднання спорту, культури й освіти.

Головною метою олімпійської освіти й виховання як виховної системи Л.І. Лубишева [7] визначає формування олімпійської культури, де розуміється специфічна філософія життя, що включає в себе духовний зміст спорту.

Аналіз літературних джерел дає підстави стверджувати, що значна частина дослідників [1, 3, 11] погоджуються в тому, що метою олімпійської освіти є формування загальнолюдських гуманістичних норм поведінки в усіх сферах громадського життя, заснованих на принципах олімпізму, що задекларовані в Олімпійській хартії.

До основних завдань олімпійської освіти фахівці [8] відносять наступні: формування у дітей та молоді світогляду, основою якого є патріотизм, моральність, законслухняність, здоровий спосіб життя; формування позитивної мотивації до навчання і праці, творчого відношення до своїх обов'язків; гармонійний розвиток спортсменів-олімпійців з урахуванням індивідуальних можливостей і вимог навчального закладу; підвищення ролі олімпійської освіти в повсякденному житті.

В. Н. Сергєєв [10] у своїх дослідженнях виділяє дві групи завдань. До першої він відносить: формування знань про виникнення та розвитку Олімпійських ігор й олімпійського руху, мету, завдання, принципи й ідеали олімпізму; інтерес до Олімпійських ігор й олімпійського руху, потреба до активних занять спортом для розвитку духовних, етичних і фізичних якостей, зміцнення здоров'я, моральність і культура; виховання в олімпійському дусі – це взаєморозуміння, дружелюбність, солідарність і дотримання правил чесної гри.

До другої групи він відносить: вивчення історії виникнення та розвитку Олімпійських ігор, олімпійського руху, олімпізму, а також олімпійської освіти; виявлення взаємозв'язку олімпійської освіти й олімпійського руху поряд з різними розділами сучасної науки (педагогікою, психологією, теорією та методикою фізичної культури, історією, соціологією, медико-біологічними дисциплінами, етикою й естетикою тощо) і галузями життєдіяльності суспільства (економікою, політикою, освітою, культурою, мистецтвом, екологією тощо); визначення актуальних проблем розвитку олімпійського руху й олімпійської освіти, пошук шляхів їх вирішення; розробку й реалізацію програм і методик олімпійської освіти для різних соціально-демографічних груп населення, контроль їхньої ефективності.

З огляду на те, що олімпійська освіта – це педагогічний процес, В.М. Єрмолова [3] виділяє в ньому освітні, виховні й оздоровчі завдання. До освітніх завдань відноситься: надбання знань про історію та сучасність Олімпійських ігор й олімпійського руху, різновиди спортивної діяльності, способи і методи досягнення високих спортивних результатів, отримання комплексу гуманістично орієнтованих знань, навичок та вмінь.

До виховних завдань олімпійської освіти відноситься: формування світогляду й цивільної життєвої позиції на основі гуманістичних ідеалів олімпізма, позитивна мотивація до зміцнення здоров'я та здоровий спосіб життя, виховання інтересу до вивчення олімпійського руху, потреби в гармонійному розвитку й особистому вдосконалюванні, а також до систематичних занять фізичною культурою та спортом [3].

Оздоровчі завдання пов'язані з формуванням навичок і вмінь особистої й суспільної гігієни, екологічної культури й здорового способу життя, залученням до систематичної фізкультурно-спортивної діяльності [3].

Для олімпійської освіти як спеціальноорганізованого педагогічного процесу характерно виконання певних функцій.

Серед основних функцій олімпійської освіти М.Є. Кобринський й А.А. Кокашинський [5] виділяють такі:

- геополітичну, в межах якої олімпійська освіта здатна виступати як умова формування взаєморозуміння між народами, зближення цільових і ціннісних орієнтирів розвитку;
- екологічну, спрямовану на усвідомлення природного початку людини, розвиток активної природоохоронної діяльності;
- культурно-історичну, що передбачає становлення олімпійської освіти як фактора зміцнення зв'язків між поколіннями, формування почуття патріотизму й причетності до високих досягнень своїх попередників і сучасників;
- конструктивно-регулюючу, що передбачає розгляд олімпійської освіти як засобу духовно-морального опору деструктивним соціальним явищам, вибору милосердя, любові, розуму й добра на противагу насильству, злу, ненависті й ворожнечі;
- розвиваючу, як складову основу для ціннісно-змістовного самовизначення, саморозвитку й самореалізації особистості;
- інноваційно-педагогічну, зумовлену новими підходами до організації й здійснення олімпійської освіти через введення культурологічних елементів олімпізму у існуючі нині навчальні дисципліни, посилення емоційного компонента в сприйнятті світу людиною через шкалу цінностей олімпійської культури.

М.В. Антипова [1] у своїй роботі виділяє три основні групи функцій олімпійської освіти: загальнокультурні, педагогічні та специфічні.

У спеціальній літературі існують й інші підходи до визначення функцій олімпійської освіти. Зокрема, фахівці [3, 4, 8] виділяють статусну, формуючу, інформаційну, мотиваційну та профілактичну функції. Вони вказують на соціальну значущість олімпійської освіти, яка виходить за межі як олімпійського руху, так і спорту.

На сучасному етапі розвитку системи олімпійської освіти, і особливо при розробці його теоретико-методичних основ, особлива увага фахівцями приділяється вивченню її змісту.

Аналіз спеціальної літератури свідчить про відсутність єдиного підходу у визначенні змісту олімпійської освіти [2, 3, 5, 10, 12 та ін.].

Так, В.Н. Сергєєв [10] та Є.В. Дивинська [2] у своїх роботах розглядають зміст олімпійської освіти в декількох аспектах: як засіб спортивно-гуманітарної освіти, виховання й навчання; як ідея всебічної гуманітарної освіти; умова формування взаєморозуміння між народами; фактор гармонізації інтересів олімпійського руху; засіб формування здорового способу життя; умова професійної підготовки фахівців фізичної культури й спорту; фактор патріотичного виховання.

Змістовно-процесуальна структура олімпійської освіти, на думку Ю.М. Чернецького [12], повинна включати: теорію олімпійської освіти в історичному аспекті; рухову активність як основу фізичного розвитку особистості; моральну освіту як загальнолюдську цінність; еколого-валеологічну освіту.

Міжнародний досвід реалізації олімпійської освіти свідчить про те, що в 90-х роках ХХ ст. зміст олімпійської освіти був спрямований переважно на передачу теоретичних знань, пов'язаних з історією Олімпійських ігор, їх символікою та атрибутикою, результатами виступу співвітчизників на Олімпійських іграх за допомогою бесід, спецкурсів в окремих навчальних установах. Але з початку ХХІ ст. зміст олімпійської освіти суттєво доповнюється розділами, пов'язаними з характеристикою структури олімпійського руху, видів спорту, представлених у програмі Олімпійських ігор, актуальними проблемами олімпійського руху й шляхами їх вирішення, характеристикою цінностей олімпійського руху, освітніми програмами, що реалізуються на міжнародному й національному рівні через мережі експериментальних навчальних закладів, в яких проводяться спортивно-масові заходи, науково-дослідна робота, розвиток волонтерського руху тощо.

Олімпійська освіта має законодавче правове оформлення, адміністративну базу, чітку організаційну структуру, в якій функціонує низка соціальних інститутів (МОА, НОА, центри олімпійських досліджень та освіти тощо). Вона також поєднує різні соціально-демографічні групи населення і перебуває у постійному розвитку, що стимулює проведення наукових досліджень щодо розробки її концептуальних основ, дослідження закономірностей формування олімпійської освіти як самостійної системи [10].

У 70 – 80-х роках ХХ ст. фахівцями [16, 17 та ін.] почали розроблятися й впроваджуватися програми й методики олімпійської освіти дітей і молоді.

Усі програми, що реалізуються на сучасному етапі, можна класифікувати за двома групами: залежно від мети і завдань, для вирішення яких вони створюються, та залежно від типу навчального закладу, в якому вони будуть реалізовані.

Першу таку програму було розроблено в Канаді у 1976 р., потім у США (1984), Німеччині (1988) та інших країнах. За рішенням МОК, Оргкомітетами Олімпійських ігор у Калгарі (1988), Альбервіллі (1992), Ліллекхаммері (1994), Мельбурні (1996), Сідней (2000), Афінах (2004), Пекіні (2008), Лондоні (2012), Сочі (2014) реалізовано масштабні проекти з олімпійської освіти.

Один із перших та успішних проектів із впровадження в навчально-виховний процес дітей і молоді програм з олімпійської освіти був реалізований на всій території Греції напередодні Олімпійських ігор 2004 р. Він передбачав розробку навчально-методичного супроводу (посібників, рекомендацій, презентацій, інформаційних буклетів тощо); проведення тематичних занять, відвідування музеїв, перегляд відеофільмів з олімпійської тематики, проведення спортивно-масових і культурних заходів, організацію «Парків олімпійської освіти».

Схвалення світового співтовариства одержала «Програма олімпійської освіти Пекін - 2008», в якій взяли участь близько 400 млн дітей і підлітків КНР. У межах програми реалізовано тринадцять проектів, серед яких вперше реалізовано міжнародний проект «Від серця до серця», що сприяв налагодженню дружніх відносин й обміну культурними цінностями дітей різних країн світу.

Напередодні ХХІІ зимових Олімпійських ігор 2014 р. у Сочі Організаційний комітет Олімпійських ігор впровадив багаторівневу систему олімпійської освіти, покликану поширювати історію та філософію олімпійського руху, особливості підготовки й проведення Ігор у Сочі. Програму реалізовано на трьох рівнях: популярному, академічному й професійному [18].

Популярний рівень передбачав ознайомлення з олімпійськими й паралімпійськими цінностями широких верств населення і, у першу чергу, дітей і молоді через освітні проекти: інноваційні мультимедійні модулі «Введення в Ігри», «Олімпійське щеплення»; позакласні заходи «Олімпійські уроки»; мультимедійні посібники з проведення спортивно-просвітницького фестивалю «Create the games!»; експериментальні програми на олімпійських об'єктах «Сочі - 2014»; міжнародна програма «Одна школа – одна країна».

Академічний рівень здійснювався завдяки реалізації спеціальних програм, розроблених для загальноосвітніх і вищих навчальних закладів, в основу яких увійшли: серія учбово-методичних комплексів з 11 предметів гуманітарного циклу основної школи (5 – 9 клас); посібник із проведення спортивно-освітньої рольової гри «Discover Olympics!»; лекції для студентів вищих навчальних закладів (відеоверсія); рольова гра для студентів-волонтерів «За лаштунками Ігор»;

цикл олімпійських і паралімпійських уроків; програми дистанційних тренінгів; базовий курс для студентів вищих навчальних закладів «12-літній цикл: від заявки до спадщини»; Всеросійський конкурс «Вчитель «Сочі - 2014».

Професійний рівень передбачав підготовку фахівців міжнародного рівня в сфері спортивного менеджменту в межах реалізації освітніх програм Міжнародного олімпійського університету в Сочі.

Запропонована система олімпійської освіти сприяє підготовці спортивних фахівців міжнародного рівня, формуванню ціннісних орієнтацій і культури спілкування у дітей і молоді, залученню їх до занять спортом, дбайливого відношення до навколишнього середовища, розвитку волонтерського руху тощо.

Реалізація олімпійської освіти в різних країнах відбувається різними шляхами з використанням певних форм і методів, що визначають національні, історичні й культурні традиції. Аналіз організації впровадження олімпійської освіти в навчальних закладах різних країн дозволяє констатувати, що вона реалізується в межах двох основних моделей – суспільної та суспільно-державної [6].

Суспільна модель передбачає реалізацію олімпійської освіти під керівництвом громадських організацій таких як наприклад, національних олімпійських комітетів (НОК) або НОА. Вона діє на суспільних засадах і не є обов'язковою для використання в навчальних установах і тому не забезпечує широкого залучення дітей.

Суспільно-державну модель засновано на взаємодії державних органів освіти, органів керування фізичною культурою й спортом, НОК, НОА. Будучи обов'язковою для реалізації в загальноосвітніх навчальних закладах, вона сприяє залученню до засвоєння гуманістичних цінностей олімпізму значної кількості школярів.

Аналіз міжнародного досвіду з реалізації національних систем олімпійської освіти дозволив виділити основні групи програм:

– програми олімпійської освіти, реалізовані Організаційними комітетами Олімпійських ігор (Афіни, Пекін, Лондон, Сочі та ін.);

– програми комплексного характеру, для підростаючого покоління – від дітей дошкільного віку до молоді, що навчається у вищих навчальних закладах, і включають: центри олімпійських досліджень й освіти, мережу експериментальних навчальних закладів, їхній методичний супровід (спеціальна література, мультимедійні проекти тощо), викладання спеціальних предметів, регулярне проведення спортивно-масових заходів і конкурсів (у межах освітнього закладу, району, області та на національного рівні), проведення наукових досліджень і конференцій (семінарів, круглих столів) у даному напрямі, регулярну підготовку й перепідготовку кадрів, готових до впровадження олімпійської освіти тощо (Україна, Росія, Беларусь та ін.);

– програми, реалізовані в загальноосвітніх навчальних закладах на основі створення методичних комплексів, які реалізуються в мережі експериментальних шкіл, клубів (Англія, Аргентина, Болгарія, Канада, Австралія, Нова Зеландія, Сейшельські острови, Туреччина, Латвія та ін.);

– програми, засновані переважно на проведенні спортивно-масових заходів, наприклад, малих Олімпійських ігор (Естонія, Чехія та ін.);

– програми, засновані на нерегулярному проведенні конкурсів з олімпійської тематики (малюнків, вікторин, творів), кінофорумів, конференцій для учнівської молоді (Польща, Сінгапур, Гватемала, Литва, США та ін.);

– програми, реалізовані під час літніх канікул у молодіжних таборах (Франція, Співдружність Домініки та ін.).

Таким чином, впровадження олімпійської освіти в систему навчально-виховної роботи загальноосвітніх навчальних закладів має спрямованість допомогти школярам зробити правильний вибір у процесі самовдосконалення.

Висновки

1. Олімпійська освіта — спеціально організований педагогічний процес формування гармонійно розвитої особистості через здобуття знань, умінь, і навичок, розвиток здібностей, інтересів, потреб і ціннісних орієнтацій, що базуються на гуманістичних ідеалах і цінностях олімпізму.

2. На сучасному етапі розвитку суспільства, з огляду на необхідність підвищення виховного потенціалу в загальноосвітніх навчальних закладах, олімпійська освіта може слугувати як педагогічна технологія, ефективна виховна система гуманістичної спрямованості, що сприяє формуванню гармонійно розвитої особистості школяра.

3. Ефективність впровадження олімпійської освіти на сучасному етапі багато в чому обумовлена вирішенням комплексу завдань в таких основних напрямках: методичному (визначенні мети, завдань, структури й змісту олімпійської освіти для різних вікових груп підростаючого покоління, підбором форм впровадження олімпійської освіти, наявності

методичного супроводу та відповідних фахівців тощо); організаційному (визначенні моделі реалізації олімпійської освіти); науковому (обміні досвідом впровадження олімпійської освіти), матеріально-технічному тощо.

Література

1. Антипова М. В. Олимпийское образование как фактор формирования общественного мнения: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / М. В. Антипова. – Санкт-Петербург, 1998. – 214 с.
2. Дивинская Е.В. Олимпийское образование будущих специалистов физической культуры и спорта на основе личностно ориентированного подхода: монография / Е. В. Дивинская. – Волгоград; 2012 – 167 с.
3. Єрмолова В. М. Теоретико-методичні засади інтеграції олімпійської освіти в навчально-виховний процес школярів: дис. ... канд. наук з фіз. виховання і спорту: 24.00.01/ В. М. Єрмолова. – Київ, 2010. – 250с.
4. Исаев А. А. Олимпийская педагогика – система, процесс и метод воспитания (модельные характеристики): к концепции системообразующего этапа Всемир. студ. игр под патронатом МОК / А. А. Исаев // Спорт для всех. – 1998. – № 3 – 4. – С. 27 – 30, 35 – 38, 61 – 63.
5. Кобринский М. Е. Олимпийское образование в Республике Беларусь / М.Е. Кобринский, А.А. Кокашинский // Мир спорта. – 2003. – № 3. – С. 36 – 41.
6. Контанистов А. Т. Формирование организационно-педагогических основ олимпийского образования в России: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / А. Т. Контанистов. – М., 2001. – 175 с.
7. Лубышева Л. И. Интеграция спортивного и олимпийского воспитания в образовательном пространстве школы / Л.И. Лубышева // Наука в олимпийском спорте. – 2007. – № 2. – С.36 – 40.
8. Олімпійська освіта: метод. реком. / М.М. Булатова, С.Ф. Матвеев, В.Ф. Бойко. – К.: Олімп. літ., 2002. – 38 с.
9. Поликарпова Г. М. Олимпийское образование и воспитание как предмет педагогического исследования: дис. .. докт. пед. наук : 13.00.01 / Г.М. Поликарпова. – Великий Новгород, 2003 – 414 с.
10. Сергеев В. Н. Гуманистическая направленность реализации олимпийского образования: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / В. Н. Сергеев. – М., 2000. – 200 с.
11. Столяров В. И. Концепция олимпийского образования (многолетний опыт разработки и внедрения в практику) / В.И Столяров // Наука в олимп. спорте. – 2007. – № 2. – С. 30 – 35.
12. Чернецкий Ю. М. Концептуальные основы олимпийского образования: автореф. дис. на соиск. учен. степ. докт. пед. наук : спец. 13.00.04 / Ю.М. Чернецкий. – Челябинск, 2001. – 80 с.
13. Шиян Б. Гуманізація процесу фізичного виховання школярів / Б. Шиян, С. Гуменюк // Фіз. виховання в школі. – 2009. – № 3. – С. 40 – 46.
14. Chatziefstathiou D. Olympism, olympic education and learning legacies / D. Chatziefstathiou, N. Müller. – Cambridge Scholars Publishing. – 2014. – 292 p.
15. Georgiadis K. The educational value of olympism / K. Georgiadis // A Paper Presented to the 54th International Session for Young Participants. International Olympic Academy, 15-29 June 2014. – 5 p.
16. Karatassakis T. The teaching of olympism in the schools / T. Karatassakis // Report of the International Sessions for Educationists 1973 – 1977 – 1979, Ancient Olympia. – IOA, Athens, 1980. – P. 216 – 222.
17. Laundry F. Education on Olympism and the school curriculum: principles, techniques and appreciating based on the experience of the Monorail Olympic Games / F. Laundry // Paper presented at the 6-th Ind. Sess. For educationists IOA. – 1984. – P. 69 – 75.
18. System of the olympic education «Sochi - 2014». – [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.sochi2014.com/obrazovanie>

Abstract. *Iakiv Shcherbashyn.* The Olympic education in a world context // Contemporary problems of physical culture and sports. . – 2014. – №30 (2). – P. 78-83. *Purpose:* The educational process of school child humanisation through introductions Olympic education. *Methods:* analysis of literature, and Internet data, synthesis and generalization. *Results.* Teoretiko-methodical bases of the Olympic educations functioning at the present stage were investigated, the place of the Olympic education in educational process of rising generation is characterised, experience of introduction of modern educational programs by the Olympic education is generalised, the factors influencing efficiency of realisation of the Olympic education are generalised. *Conclusions.* At the modern stage of development of a society, considering necessity of increase of educational potential for general educational institutions, the Olympic education can act as pedagogical technology, effective educational system of a humanistic orientation which assists formation of harmoniously developed person of the school child. Efficiency of the Olympic education introduction at the present stage in many respects depends from decisions of a complex problems in following basic directions: the methodical, the organizational, the scientific, material support etc.

Keywords. Olympic education, teaching and educational process, school child.

Аннотация. Яков Щербашин. Олимпийское образование в мировом контексте // Актуальные проблемы физической культуры и спорта. . – 2014. – №30 (2). – С. 78-83. *Цель:* совершенствование процесса гуманизации учебно-воспитательного процесса школьников посредством внедрения олимпийского образования. *Методы исследований:* анализ литературных источников, информации сети Интернет, синтез и обобщение. *Результаты.* Исследованы теоретико-методические основы функционирования олимпийского образования на современном этапе, охарактеризовано место олимпийского образования в образовательно-воспитательном процессе подрастающего поколения, обобщен опыт по внедрению современных образовательно-воспитательных программ олимпийского образования, обобщены факторы, которые влияют на эффективность реализации олимпийского образования. *Выводы.* На современном этапе развития общества, учитывая необходимость повышения воспитательного потенциала в общеобразовательных учебных заведениях, олимпийское образование может выступать как педагогическая технология, эффективная воспитательная система гуманистической направленности, которая оказывает содействие формированию гармонически развитой личности школьника. Эффективность внедрения олимпийского образования на современном этапе во многом обусловлена решением комплекса задач по следующим основным направлениям: методическом, организационном, научном, материально-техническом и другим.

Ключевые слова: олимпийское образование, учебно-воспитательный процесс, школьники.

Статтю отримано до публікації: червень 2014.

Статтю прийнято до публікації: липень 2014.